

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Timofti Vladimir

judcători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judcând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de avocatul Boiștean Mihail în numele inculpatului Mancaș Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Mancaș Ion XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 21.12.2016-16.11.2017;
2. Instanța de apel: 12.12.2017-06.02.2018;
3. Instanța de recurs: 04.06.2018-23.10.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 16 noiembrie 2017, Mancaș Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 14 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Mancaș Ion, la 25 iulie 2015, aproximativ la ora 07:40, în s. Drăgușeni, r-nul Hîncești, în stradă, în prezența mai multor persoane, aflându-se la volanul automobilului de model „Mercedes Vito”, acționând ilegal și manifestând un comportament violent, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, a blocat intenționat cu ajutorul automobilului pe care îl conducea trecerea automobilului de model „Mercedes-Benz” cu n/î XXXXX, care era condus de către șoferul SRL „Transbogdan & Co”, Grițineac Ion, ce se deplasa conform itinerarului rutei Hîncești-Lozova, după care exprimându-se cu cuvinte necenzurate în privința ultimului la amenințat pe acesta verbal cu răfuială fizică în cazul în care îl va mai observa deplasându-se pe acest traseu.

Acțiunile inculpatului Mancaș Ion au fost încadrate în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *huliganismul, adică acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Boișteanu M. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În susținerea solicitării a invocat că instanța de fond nu a îndeplinit prevederile art. art. 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 1), 3), 4) și art. 394 alin. (1), pct. 1), 2), 5) din Codul de procedură penală, fapt care a determinat emiterea unei sentințe cu o motivare insuficientă, or, singurele probe pe care și-a bazat concluzia instanța sunt declarațiile părții vătămate și a celor trei martori ai acuzării, care sunt în relații ostile cu inculpatul, fapt demonstrat de către partea apărării.

Apelantul a menționat că, toate probele apărării au fost abuziv ignorate, fără a le da careva apreciere.

Astfel, în opinia părții apărării, inculpatul Mancaș Ion a fost condamnat ilegal, datorită declarațiilor concurenților săi, fără alte careva probe. Totuși, chiar din declarațiile acestora, instanța de fond a elucidat doar faptul că inculpatul s-ar fi exprimat necenzurat în adresa părții vătămate, însă a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de huliganism.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018 apelul declarat a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Mancaș Ion pe art. 287 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție.

Procesul contravențional în privința lui Mancaș Ion în baza art. 354 Cod contravențional a fost încetat, pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

5. În decizia adoptată instanța de apel a constatat, că instanța de fond la judecarea cauzei nu a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală și a examinat cauza formal, nu a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta speță și a adoptat o soluție neargumentată, greșit concluzionând că acțiunile inculpatului Mancaș Ion urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

În continuare, Colegiul penal, analizând și apreciind probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că, Mancaș Ion, la 25.07.2015, aproximativ la ora 07:40, în s. Drăgușeni, r-nul Hîncești, în stradă, în prezența mai multor persoane, aflându-se la volanul automobilului de model „Mercedes Vito”, a blocat intenționat, pentru o scurtă perioadă de timp, cu ajutorul automobilului pe care îl conducea, trecerea automobilului de model „Mercedes-Benz” cu n/î XXXXX, care era condus de către șoferul SRL „Transbogdan & Co” Grițineac Ion, ce se deplasa conform itinerarului rutei Hîncești-Lozova, după care l-a acostat jignitor pe ultimul, numindu-l cu cuvinte necenzurate, totodată, amenințându-l cu aplicarea violenței fizice în cazul în care îl va mai observa deplasându-se pe acest traseu, tulburând astfel ordinea publică și liniștea persoanei.

Astfel, instanța de apel a conchis că prin acțiunile sale intenționate, Mancaș Ion a

comis contravenția prevăzută la art. 354 Cod contravențional, *huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, acțiuni ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice*, și nu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, precum i-a fost învinuită învinuirea prin rechizitoriu și a calificat instanța de fond, or, inculpatul n-a aplicat violența față de partea vătămată și n-a manifestat o obrăznicie deosebită, prin urmare, dânsul n-a comis huliganismul și nici alte fapte prevăzute de Codul penal.

În acest sens, a notificat practica judiciară constantă cu privire la cauzele penale despre huliganism și a relevat că, în speță, nici încălcare grosolană a ordinii publice și nici obrăznicie deosebită n-a avut loc, or, n-a fost întreruptă temporar activitatea normală a întreprinderilor, instituțiilor sau organizațiilor, sau a transportului obștesc sau urban, ci doar pentru câteva minute a fost blocat automobilul părții vătămate pe motivul că ultimul i-ar fi luat pasagerii lui de pe aceeași rută a microbuzului. Deci, gradul prejudiciabil al faptelor lui Mancaș Ion nu se ridică la nivelul unei infracțiuni, ci constituie componenta unei contravenții prevăzute de art. 354 Cod contravențional - *huliganism nu prea grav*.

Instanța de apel a subliniat că, inculpatul nu a recunoscut integral vina în comiterea faptelor imputate, chiar și a celor prevăzute de art. 354 cod contravențional, însă vina acestuia în comiterea faptelor prevăzute la art. 354 Cod contravențional, este pe deplin dovedită, prin întreaga sistemă de probe analizată în speță.

La fel, menționând că, nerecunoașterea vinovăției de către Mancaș Ion de comiterea faptelor imputate nu echivalează cu achitarea lui, și a fost calificată ca o metodă de apărare, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuit, învinuit sau inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală.

Totodată, instanța de apel a menționat că învinuirea adusă lui Mancaș Ion este neconcretă, deoarece acuzatorul de stat a calificat faptele lui Mancaș Ion și ca cinism excepțional, și ca opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, și că a aplicat violența față de partea vătămată, și că a manifestat o obrăznicie deosebită, însă nu specifică care fapte constituie cinism excepțional, care opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, care de aplicare a violenței, și care de manifestare a obrăzniciei deosebite.

Astfel, reieșind din întreaga sistemă de probe analizate și apreciate în strictă corespundere cu cerințele art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat nefondate concluziile instanței de fond, expuse în sentință, precum că vina lui Mancaș Ion se confirmă prin probe administrate și prezentate de acuzatorul de stat, or, nici una din aceste probe, obiective, nu confirmă faptul comiterii de către Mancaș Ion a infracțiunii imputate în art. 287 alin.(1) Cod penal, ci, dimpotrivă, obiectiv, confirmă declarațiile martorului ocular Tașcă Gheorghe și a martorilor Gavrilov Lucia și Dudcă Vitalie, prin care se confirmă însăși faptul că Mancaș Ion s-a adresat cu cuvinte necenzurate în adresa lui Grițineac Ion, iar conflictul dintre ei a durat 5 min., adică Mancaș Ion prin acțiunile sale intenționate a tulburat ordinea publică și liniștea persoanei pe o perioadă scurtă de timp, prin ce a comis contravenția prevăzută de art.

354 Cod Contravențional, huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, acțiuni ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a dispune încetarea procesului contravențional în privința lui Mancaș Ion, pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspunderea contravențională, deoarece potrivit materialelor cauzei, contravenția prevăzută la art. 354 Cod contravențional, a fost săvârșită de către Mancaș Ion, la 25.07.2015 și astfel conform art. 30 alin. (2) Codul Contravențional la momentul examinării cauzei în instanța de apel, la data de 06 februarie 2018, termenul de prescripție de un an este expirat.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 06 martie 2018, este atacată, cu recursuri ordinare de către procuror, la data de 26 martie 2018 și de avocatul Boiștean Mihail în numele inculpatului, la 06 aprilie 2018.

6.1. Procurorul, invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. (6) și (12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia cu menținerea sentinței, deoarece apelul a fost greșit admis.

În motivare relevă că, concluzia instanței de apel privind calificarea acțiunilor lui Mancaș Ion ca contravenție prevăzută de art. 354 Cod contravențional, și nicidecum ca elemente constitutive a infracțiunii prevăzută de art.287 alin. (1) Cod penal, este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești, or acestea dovedesc cu certitudine săvârșirea de către Mancaș Ion a infracțiunii de huliganism, iar instanța de apel nu a dat o apreciere la justa valoare a probelor expuse în sentința de condamnare, prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

Consideră corectă concluzia instanței de fond, că anume inculpatul s-a exprimat injurios, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a manifestat un comportament violent, încălcând ordinea publică îndreptată asupra părții vătămate prin blocarea intenționată a trecerii, exprimându-se cu cuvinte necenzurate și cu amenințarea cu răfuială fizică, concluzie ce se bazează pe cumulul de probe prezentat de partea acuzării.

6.2. Avocatul Boiștean Mihail în numele inculpatului, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. (6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor pronunțate în cauza dedusă judecării, cu adoptarea unei noi hotărâri de achitare a lui Mancaș Ion, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii sau contravenției.

În motivare menționează că, instanțele nu au reflectat în hotărârile adoptate o parte din depozițiile martorilor și părții vătămate care sunt favorabile inculpatului și care demonstrează că fapta nu a avut loc, precum și faptul, că atât instanța de fond cât și cea de apel la baza hotărârilor adoptate au pus doar depozițiile părții vătămate și a martorilor, care erau în relații ostile cu Mancaș Ion, fără a avea probe suplimentare, care ar confirma versiunea acestora.

De asemenea, relevă că instanțele de fond nu au dat nici o apreciere probelor prezentate de către partea apărării și anexate la materialele cauzei, care confirmă relațiile conflictuale dintre inculpatul Mancaș Ion și partea vătămată.

Mai mult ca atât, atrage atenția instanței de recurs că, instanța de apel nu s-a expus vis-a-vis de nulitatea mai multor acte procesuale întocmite cu devieri grave de la legislația procesual penală, care au fost sesizate de apărare la finisarea urmăririi penale și anume:

- rechizitoriul a fost înmânat inculpatului și apărătorului acestuia cu întârziere abia în ședința preliminară unde s-a constatat că rechizitoriul a fost întocmit la 12.12.2016 adică cu o zi înainte de finisarea urmăririi penale și aducerea la cunoștință a materialelor cauzei;

- potrivit ordonanței din 02.09.2015 Grițac I. a fost recunoscut în calitate de parte vătămată, cu audierea acestuia în aceeași zi, însă urmărirea penală pe cauza dată a fost începută mai târziu abia la 17.09.2015;

- instanțele de fond nu s-au pronunțat asupra cererii nr. 2348 din 20.12.2016, prin care apărarea a solicitat declararea nulității ordonanței de punere sub învinuire pe motiv că Mancaș I. s-a aflat în calitate de bănuț contrar prevederilor art. 63 Cod de procedură penală o perioadă mai mare de 3 luni;

- de către procuror a fost încălcată procedura de înaintare a învinuirii prevăzută la art. 282 Cod de procedură penală, prin faptul că ordonanța de punere sub învinuire nu a fost adusă la cunoștința lui Mancaș I. în ziua reținerii;

- toate actele întocmite cu încălcări grave de la prevederile procesual penale duc inevitabil la nulitatea actului de învinuire.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, avocatul Boiștean M. în numele inculpatului a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil.

8. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul lărgit consideră că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total decizia atacată și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ

ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

În acest sens sunt relevante și prevederile punctului 22.2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „ Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, care stipulează că: „...în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

Prin urmare, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuțului, învinuțului, inculpatului, ale părții vătămăte, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Analizând decizia recurată, Colegiul lărgit conchide că, instanța de apel a ignorat prevederile indicate supra, or, descriind fapta, a indicat locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, a considerat că, prin acțiunile sale intenționate Mancaș Ion a comis contravenția prevăzută de art.354 Cod contravențional, *huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, acțiuni ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice*, deoarece „...dânsul n-a aplicat violența față de partea vătămăte și nici manifestat o obrăznicie deosebită, prin urmare dânsul n-a comis huliganismul și nici alte fapte prevăzute de Codul Penal.” (f.d.35, vol. II).

În această ordine de idei, Colegiul lărgit consideră necesar de a menționa că, infracțiunea de huliganism trebuie delimitată de anumite fapte contravenționale, prevăzute în Codul contravențional: ultragiurea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, opunerea de rezistență (art.353 Cod contravențional); huliganismul nu prea grav (art.354 Cod contravențional); tulburarea liniștii (art.357 Cod contravențional); tragerea din armă de foc în locuri publice, în locuri nerezervate pentru tragere, în locuri rezervate, dar cu încălcarea modului stabilit (art.363 Cod contravențional), vătămarea integrității corporale (alin.(1) și (2) art.78 Cod contravențional).

Colegiul penal consemnează, că deosebirea dintre contravenții și infracțiunea de huliganism: contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente alternativ, exprimate în: 1) aplicarea violenței asupra persoanelor; 2) amenințarea, cu aplicarea violenței, asupra persoanelor; 3) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice.

De asemenea, instanța de recurs subliniază, că va fi considerată infracțiune de huliganism, prevăzută la art. 287 Cod penal și nu contravenție reglementată la art.354, 357 sau 363 Cod contravențional, dacă făptuitorul nu se limitează doar la: acostarea jignitoare, în locuri publice, a persoanei fizice, tulburarea ordinii publice; tulburarea liniștii în timpul nopții, alte acțiuni similare; tragerea din armă de foc, în locuri publice, în locuri rezervate pentru tragere, dar cu încălcarea modului stabilit, însă mai recurge și la aplicarea violenței, la amenințarea cu aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice. În astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Astfel, în cazurile în care acțiunile au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice de către făptuitor, aceste acțiuni urmează a fi calificate drept huliganism.

Colegiul lărgit atrage atenția că, instanța de apel, descriind circumstanțele de fapt a constatat că, Mancaș Ion l-a acostat jignitor pe șoferul SRL „Transbogdan & Co” Grițineac Ion, numindu-l cu cuvinte necenzurate, totodată, **amenințându-l cu aplicarea violenței fizice în cazul în care îl va mai observa deplasându-se pe acest traseu, tulburând astfel ordinea publică și liniștea persoanei.**

În acest sens, instanța de recurs subliniază că, huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, or, amenințarea cu aplicarea violenței presupune că victimei i se provoacă sentimentul de teamă de a fi supus violenței, dacă nu se va conforma voinței făptuitorului.

În speță, fiind audiați în prima instanță, partea vătămată Grițineac Ion a declarat că: „...mă amenința că voi fi aruncat în șanț” (f.d. 221 verso, vol. I) și martorul ocular Tașcă Gh. a răspuns la întrebarea procurorului: „Amenințări a adresat inculpatul față de partea vătămată” (f.d.226, vol. I), însă instanța de apel a indicat selectiv declarațiile martorului ocular Tașcă Gheorghe, mai mult ca atât, fiind denaturate, or, cele indicate în decizie la pct.14, înserate cu negru (f.d. 33, vol. II), nu corespunde cu declarațiile acestui martor date în instanța de fond.

Iar potrivit procesului-verbal de audiere a martorului Gavrilov Lucia, aceasta a declarat că nu cunoaște cazul din 25 iunie (f.d. 223, vol. I).

Mai mult ca atât, la pct.13 din decizia instanței de apel, declarațiile părții vătămate Grițineac Ion, este indicat că: „*Pasagerii erau de față când inculpatul îl amenința.*”

În așa mod, nu este clară concluzia instanței de apel, care, pe de o parte consideră că acțiunile lui Mancaș Ion se încadrează în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, iar pe de altă parte constată că, partea vătămată a fost amenințată cu aplicarea violenței fizice de către Mancaș Ion în prezența mai multor persoane, or, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 287 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe...

Prin urmare, Colegiul lărgit conchide că sunt divergențe esențiale în motivarea soluției adoptate de către instanța de apel, care a examinat cauza formal și nu a clarificat circumstanțele de fapt ale cauzei, precum și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Aceasta, remarcându-se și la pct.19 și 25 al deciziei, care constată că: „*...MANCAȘ Ion de către organul de urmărire penală a fost învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, adică acțiuni intenționate, ce încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.*”, iar ulterior: „*De asemenea, Colegiul penal constată că învinuirea adusă lui Mancaș este una neconcretă...*”

Totodată, Colegiul lărgit constată că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în cererea de apel declarată de către avocatul Boiștean Mihail (f.d.7-9, vol. II) și expuse în cuvântarea apelantului (f.d.24, vol. II), referitor la nulitatea mai multor acte procesuale întocmite cu devieri grave de la legislația procesual penală, contrar prevederilor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, or, aceste motive nici nu au fost indicate în decizia instanței de apel, fapt ce contravine alin. (7) al art.417 Cod de procedură penală.

Din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelul declarat, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau

inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

9. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de avocatul Boiștean Mihail în numele inculpatului Mancaș Ion, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2018, în cauza penală în privința lui **Mancaș Ion XXXXX**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la data de **22 noiembrie 2018**.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Boico Victor